

Frans Bogaards: 'Brokstukken' De man die eenzaam uit een coma ontwaakte. Uitgeverij Boekscout Soest 2014. ISBN: 9789402212372 Zie ook: <http://www.boekscout.nl> (Ongeluk/ Hersenletsel/ Gokverslaving/ Coma/ Intensive Care/ Dood/ Rouw/ED)

Soort boek/ziekte/stijl:

Frans Bogaards beschrijft in dit autobiografisch verhaal van 124 pagina's hoe de hoofdpersoon uit een coma ontwaakt na een auto-ongeluk, waarbij zijn vrouw, zijn zwager en zijn schoonzus om het leven zijn gekomen. Deze hoofdpersoon wordt steeds in de 'je-vorm' toegesproken.

Bogaards beschrijft zijn dromen en wanen, en daarbij hoe droom en werkelijkheid door elkaar lopen. Langzaam maar zeker knapt hij weer zo ver op dat hij naar huis mag. Met hersenletsel, een hoofd en lijf dat nog niet goed functioneert. Bovendien is hij kwijt hoe het een en ander precies heeft plaatsgevonden. Hij komt in leeg huis zonder vrouw, waar hij verdrietig de video van de begrafenis van zijn vrouw bekijkt, eenzaam is. Hij beschrijft hoe hij revalideert, zichzelf en zijn vroegere leven kwijt is. Hij zoekt naar zijn verleden, bijvoorbeeld door de verhalen van zijn kinderen en neef. Afleiding heeft hij niet echt, lezen lukt bijvoorbeeld niet meer, werken kan ook niet meer. Deze situatie ontvlucht hij in het casino en bij vrouwen. Hij raakt gokverslaafd, krijgt schulden, komt in de schuldsanering. Langzaam komen er weer wat lichtpuntjes. Hij gaat vrijwilligerswerk doen en begint dit boek te schrijven.

Boekscout.nl: 'Hij is geheel de weg kwijt en moet door hersenletsel veel dingen opnieuw leren. Zijn dromen worden zijn werkelijkheid. De man moet alles terugvinden, dit doet hij in brokken en stukken. Het blijkt een moeizame en pijnlijke weg naar herstel; hij wordt gokverslaafd en verliest alles wat er te verliezen valt, ook zichzelf. Hij leeft in een huis zonder gas, licht en water. Deurwaarders achtervolgen hem. Deze man probeert met ironie en humor terug te komen.'

Over de schrijver:

Frans Bogaards was getrouwd, heeft (stief)kinderen en werkte voor zijn pensioen als leraar Frans. Gedurende de terugreis naar huis van een vakantie in het oosten van Frankrijk met de auto, overleeft Frans als enige een ongeluk waarbij zijn vrouw en andere familieleden sterven.

Boekscout.nl: "Voor mijn pensioen was ik leraar Frans. Mijn plan was om goed te gaan genieten van mijn pensioen, maar een bizar ongeluk maakte daar abrupt een einde aan. Drie familieleden overlijden, ik overleef als enige het ongeluk en beland in een coma. Nu ben ik weduwnaar, leef ik in grote armoede en heb ik alles, maar dan ook alles wat materieel is, verloren. Slechts ironie en gevoel voor humor houden me op de been."

Wat viel op:

Hoe groot de invloed van het ongeluk was waarbij Bogaards vrouw en familieleden verloor. Met daarbij de invloed van het ongeluk op zijn leven, lijf en hoofd. De invloed van de coma, het aan lager wal raken. Had anders opgezette nazorg dit kunnen voorkomen, is de vraag die blijft hangen.

Citaten:

Pag.20-21: '(...) Zij is diëtiste en wel eentje met een spuit, een grote spuit. Er kan wel een

liter in. Die liter is voor jou. Zij heeft het helemaal uitgerekend en is helemaal zeker van haar zaak. Zij zegt dat het vloeibaar voedsel is. Argwanend kijk je naar de spuit. Volgens jou lijkt het op van alles, maar niet op voedsel. Ondanks je gebrek aan communicatiemogelijkheden probeer je haar duidelijk te maken, dat je geen honger hebt. Maar dat jij geen trek in die spuit hebt, daar trekt zij zich niets van aan. (...) Zij heeft het wetenschappelijk benaderd en berekend en dus... De spuit moet leeg, alles moet erin. In jou. (...) Echter de gevolgen van het overmatige voedsel blijven niet uit. Na enkele uren word je wakker. Je moet overgeven. Maar door je slangen, je draadjes en je kraag kun je niet bewegen. Dus, geef je over en kijk je met walging naar de onderkant van je eigen fonteintje. Het braaksel komt met prachtige ronde straaltjes op je gezicht en je haar. Het enige dat je kunt doen is op het noodknopje drukken dat ze je, in de hoop dat je het niet zult gebruiken, toevertrouwd hebben.'

Pag.38: 'Uiteindelijk val je in slaap of je verliest je bewustzijn, je weet het niet precies zeker. Het is ook niet zo belangrijk als je maar ontwaakt. En dat doe je.'

Pag.39-40: 'Er komt bezoek van je stiefdochter en stiefzoon. Zij komen je vertellen wat er nu precies gebeurd is.(...) Zo was je in staat om afscheid te nemen van je vrouw. Volgens je stiefdochter was het net een scene uit een super dramatische film. Tranen met tuiten schijnen ze gehuild te hebben.'

Pag.50: ' Je heb een afspraak bij de psycholoog. Zij gaat kijken of je het leven weer aankunt. (...) Zij heeft je door. (...) Verder voelt ze aan dat je niet alles vertelt. Dat je niet zegt hoezeer je soms in de war bent. Dat je angstig bent, dat je zeer onzeker bent, en dat je zelfvertrouwen ver weg is.'

Pag.73: 'Je kunt misschien niet zo goed meer rekenen, maar je ziet dat het saldo op je bankrekening steeds minder wordt.'

Pag.76: 'Na enig nadenken weet je hoe men mensen noemt die dezelfde symptomen hebben als jij. Jij hebt een vorm van "Alzheimer".'

Pag.103: 'Je eigenwaarde is gezakt tot het nulpunt. Gevoelsmatig sta je tot over je oren in de beerput.'

Recensies/extra:

<http://www.hansstolp.nl/index.php/nl/artikelen/52-overige-artikelen/221-in-coma-het-tragische-lot-van-prins-friso>